

הכנסת התשע-עשרה
מושב שני

נוסח לא מתוקן

פרוטוקול מס' 65
מישיבת ועדת החוץ והביטחון
יום שני, כ"ג בתמוז התשע"ד (21 ביולי 2014), ساعה 11:30

סוד היום:
הצעת חוק הממשלה (תיקון - שחרור אסירים משיקולים מדיניים או ביטחוניים), התשע"ד-2014

נכחו:

חברי הוועדה:
זאב אלקין – היוזר
רוברט אילטוב
אריה דרעי
רונן הופמן
נסים זאב
ישראל חסון
עליזה לביא
יריב לוין
מאיר פרוש
מאיר שטרית

אורית סטרוק
משה זלמן פייגלין
יפעת קרייב
אילת שקד

מוזמנים:

עו"ד, מנכ"לית משרד המשפטים – אמי פלמור
עו"ד, ממונה, ייעוץ וחקיקה (פלילי), משרד המשפטים – נעמה פוייכטונגרא
עו"ד, ייעוץ וחקיקה, משרד המשפטים – עמי ברקוביץ'
עו"ד, ייעוץ וחקיקה, משרד המשפטים – קרן דהרי בן נון
עו"ד, ייעוץ וחקיקה, משרד המשפטים – דנה יפה
סגן ראש המיל"ל ורמי"ט לוט"ר, משרד ראש הממשלה – איתן בן דוד
עו"ד, עוזר ראשי ליו"ץ המשפטי, משרד ראש הממשלה – אדם וולפסון
עו"ד, משרד ראש הממשלה – דניאללה בן אשר סייטון
משרד ראש הממשלה – ד.
עו"ד, היועצת המשפטית, בית הנשיא – מיכל צוק שפיר
עו"ד, עוזר היועץ המשפטי, המשרד לביטחון פנים – סני"צ אליעזר כהנא
המכון הישראלי לדמוקרטיה – עمير פוקס
פורום קהילת מדיניות – משה פרוכט
פורום קהילת מדיניות – ד"ר אבידע בקשי
אל מגור – מאיר איינדור

ייעוץ משפטי:
MRI פרנקל-שור
עדו בן יצחק
יובל יעקבי

מנהל הוועדה:
שמעאל לטקו

רישום פרלמנטרי:
אהובה שרון – חבר המתורגמים

הצעת חוק הממשלה (תיקון - שחרור אסירים משיקולים מדיניים או ביטחוניים), התשע"ד-2014

היי"ר זאב אלקין :

שלום לכולם. אני מתכבד לפתוח את ישיבת החוץ והביטחון. אנחנו בדיון פתוח. דיון חקיקה הוא דיון פתוח, אלא אם כן נאמר אחרת.

הישיבה מוקדשת להצעת חוק ממשלה תיקון, שחרור אסירים משיקולים מדיניים או ביטחוניים התשע"ד-2014, הינה לкриאה ראשונה. כבר אמרנו שהישיבה היא לא במתכונת חסוויה. היות ולא נמצא כאן אף אחד אחר מיזמי החוק חז' ממוני, אני עבור עצמי את זכות הדיבור ואציג את הרצינו של הצעת החוק.

הצעת החוק נולדה במקביל לאיורים האחוריים ואירוע החטיפה האחרון של שלושת הנערים כאשר עלתה השאלה אם ניתן להפעיל לחץ על ארגון החאמס שחתף באמצעות החזרה לכלא של מי שנקראו משוחררי גלעד שligt. התברר שרק לגבי חלק מהם זה אפשרי כי אmens במהלך השחרור הם חתמו על אישוחו כתוב התנניה – זה גם במצב החוקי הנוכחי היום – והאנשים לביהם היו ידיעות אלה ואחרות על כך שהם הפכו את כתוב התנניה בזורה כזאת או אחרת, אם זה שנייניו או סטייה ממוקום אפשרי למגורים ואם זה כਮובן חזרה לפעלויות כזאת או אחרת, ובמידה והמדינה סבירה שיש לה יכולת להוכיח זאת בזורה מסודרת, כולל צורך לחשוף מקורות לדיעה, שהוא גם לעיתים היה שיקול דעת, כל האנשים האלה נעקרו כאשר נדמה לי שמדובר ב-54 לפי מה שדווח לנו.

משה זלמן פיגלון :

היו כלה שלא הסכימו לחתום?

היי"ר זאב אלקין :

לא ידוע לי על דבר כזה. היו הרבה ממשוחררי שליט, מה שנקרא כבדים, שאין לביהם מידע מפליל או שאין מידע שהמדינה מוכנה לחשוף אותו משיקולים של מקורות. ככל או שלא נעצרו בכלל או שלאחר שנעצרו יש את תהליך הבדיקה שזה עובר כרגע מול ועדות רלוונטיות, יצטרכו להיות ממשוחררים. התברר של מדינה אין כדי להחליט גורפת להגיד שכולם חוזרים לכלא.

מאיר אינדור :

למה לא מעצר מינהלי?

היי"ר זאב אלקין :

כי גם מעצר מינהלי הוא כדי שדורש התיקיבות לאחר מכון במערכת שיפוטית רלוונטית, אם זה בית משפט צבאי ווחוכות כלה ואחרות. זה לא כדי שמדינה יכולה לומר כאוות נפשה שלא בא לה עכשו והיא עוצרת בן אדם. זה כדי שהוא יותר נוח אבל הוא בדיון כדי שיש לו הлик מסודר והוא דרש ראיות והתקיבות.

משה זלמן פיגלון :

אני לא מבין מטהו. כאן ל민יט הבנתי - ותケנו אותה אם אני טועה - לא יהיה איששו הлик חוקתי בין מדינות סוברטניות שהיו במלחמה אחת מול השניה וביצעו חילופי שבויים על פי אמנה בינלאומיות.

היי"ר זאב אלקין :

לא.

משה זלמן פיגלון :

כאן מדובר בארגון טרור.

היו"ר זאב אלקין:

אני תכף אסביר מה הבעיה. אני תכף אסביר איך נולדה הצעת החוק ואז תבין מה הבעיה.

משה זלמן פייגלן:

אני רוצה بكل זאת לחזור כדי שביחסו שלך תיתן את התשובה לשאלת זו. איפה בכלל נולדת הבעיה את מי אני יכול לשוב ולעוצר, על פי איזה חוק כשאין בכלל חוק?

היו"ר זאב אלקין:

תכף אני אסביר. זאת בדיקת הנוקודה. כשהחלה להתעמק בסוגיה הזאת והבנתי למה בלבתי אפשרי לעשות בהיקף מלא את מה שהצענו למשלה והוא אימצה בהיקף חלקי היכן שהוא לה כלים משפטיים, התברר שהבעיה היא מאוד מאוד פשוטה. עד היום, מה היה הлик השחרור למרות שהיא אולי אפשר לעשות זאת בדרך אחרת? הлик השחרור היה דרך מסלול החניינה. קרי, התבצע כאן משהו מאוד מוזר אבל הוא קיבל כבר זמן את האסמכתא של בגין. הוא הותקף בגין לא פעם ולא פעמיים ובג"ץ נתן לה הקשר. הממשלה מתכוננת ומקבלת בפועל את החלטתה אבל הביצוע עשה דרך מסלול שלמכתילה כלל לא נועד לזרוך הזה והוא מסלול של החניינה על ידי נשיא המדינה למרות שלפי החוק וכוונת המחוקק מלכתחילה הייתה שמשלול חניינה הוא מסלול אישי והוא לא מסלול קבוצתי, הוא לא יכול להיות הקשור לעסקה כזו או אחרת והוא מופעל אם יש המלצה של מחלקת חניות משרד המשפטים או נעשים שיקולים אחרים, אבל הוא מסלול פרטוני ולא מסלול קבוצתי.

משה זלמן פייגלן:

בעצם אתה אומר לי שהחניינה היא זו שננתנה את האפשרות.

היו"ר זאב אלקין:

בדיק. התברר שבגלל זהה המסלול היחיד שבו זה מתבצע היום, האנשים קיבלו חניינה אלא אם כן הם לא מקיימים את התנאי שהחניינה הייתה על פיו. لكن אוטם מחייבים, גם אם הם היו רוצחים כבדים ביותר, ברגע ששוחררו במסלול חניינה ואי אפשר להוכיח או אי אפשר להציג את ההוכחות – יש הוכחות אבל לא רוצחים להציג אותן – שהם הפכו את התנאי, החניינה בתוקף והם זכרים שלג כי החניינה מחקה, כמו כל חניינה, את האישום גם אם הם יצאו הרבה לפני הזמן שمبرיחת הדק המוסרי היה נכון שישתחררו. זאת אומרת, יש כאן ערבות של החלטה שהיא במקור מדינית-ביטחונית עם מסלול שהוא מסלול משפטי של איזשהו צדק משפטי ולפניהם משורת הדין – כל חניינה היא לפנים משורת הדין אבל היא קיימת בחוק הישראלי – והערבות הזה, כפי שאמרתי, הותקפה בבית המשפט כי יש כאן שאלה למה הנשיא צריך להיות חותמת גומי של החלטות הממשלה, אבל בית המשפט מספר פעמים נתן את על זה את הדעת ואכן אישר שהמצב הוא תקין.

מאיר אינדור:

זה סובייני לממשלה מטעמים מדיניים והוא לא מתעורר.

היו"ר זאב אלקין:

לא, הוא כן מתעורר. בסוף זה עבר דרכו. הוא חותם על זה והוא עושה את החניינה.

זאת הסיטואציה המשפטי שקיים היום וכתוצאה לכך ייחד עם חברי – ביןתיים חלקם כבר ה策רפו לחדר הזה – הגשו את ההצעה. יש כאן שורה של חברי כנסת מהרבה מאוד סייעות הבית והם אני, יריב לוין, אילית שקד, אלעזר שטרן, אורית סטרוק, מרדיGI יוגב, דוד צור, רוברט אלטוב, עמרם מצנע, דוד רותם, רון הופמן, משה גפני, עליזה לביא ואיתן כבל. אתם רואים שזה מיציג הרבה מכך יותר בבית, גם קואליציה וגם אופוזיציה. אנחנו ואמרנו שהבנו את הבעיה ואנחנו מוציאים להז פתרון משפטי. באמת זה לא נכון ולא צודק ולא מוסרי אם הממשלה מחייבת מהשיקולים שלא לשחרר. יש את המלצות ועדת שמגר, יש ייכוח גדול האם בכלל נכון לשחרר ואם כן נכון לשחרר, כמה לשחרר. יש את המלצות ועדת שמגר, יש הצעות חוק שמצוות לאמץ זאת כחקיקה, יש הצעת חוק של אילית לשלל שכרגע היא בשלב מתקדם של דין בוועדת החוקה שנותנת לרשות השופטת סמכות – לפחות זה היה במקור – להגביל את השחרור. יש כל מיני יוזמות אבל הצעת החוק הזאת הגיע לא נכנסת לתוך הוויכוח הזה של כן לשחרר או לא לשחרר, כמו ולמה, אלא היא אומרת את הדבר הבא: אם היום יש פרקטיקה משפטית קיימת שהממשלה משחררת,

אני רוצה לשחרר את הממשלה מהחובה לקבל על זה חנינה של הנשיה כי אני לא רוצה מסלול חנינה לשחרור הזה, זאת לא חנינה אמיתית כי אף אחד לא התכוון לחזון את אותם אנשים, והשחרור יהיה מעין שחרור מינחלי או שחרור על תנאי. קרי, הם משוחררים אבל כל רגע שהממשלה תחליט אחרת מתוקף השתנות הנסיבות – למשל חס וחלילה פרשה חטיבה חדשה או משחו אחר – או בגלל שבן אדם לא מתנהג לפי התנאים שהובילו לו, תוכל הממשלה או הרשות שמוסמכות על ידי הממשלה להזכיר אותו לכלא כדי לרצות את מלאו העונש. בפועל העונש לא נמתק אלא זאת מעין חופשה. השחרור הופך למען חופשה.

まいיר פרוש:

היום זה לא מעוגן.

היי'ר זאב אלקין:

לא. היום הדרך היחידה לשחרר זה לתת חנינה. הסברתי לפני שנכנסת שהחנינה שלהם הייתה על תנאי והם חתמו על כתוב מסוים. لكن אנשים שהפכו את התנאי ולך הוכחות ויש לך מוכן לחשוף אותם – כי יש כאן גם סוגיה של מקורות ולא תמיד כאשר יש הוכחות אנחנו רוצחים לחשוף את המקורות, זאת שאלה של שיקול עלות-תועלת – רק במצב כזה אתה יכול להגיד שהחנינה של אותו אדם לא בתוקף והוא חוזר לכלא, וזה תחוליך משפטים שמתקדים ביום האלה לגבי אותם עצורים. בפועל עצורים 54 אנשים שזו המספר אותו אני מכיר.

まいיר שטרית:

על פי החוק הזה הממשלה יכולה לשחרר גם אסירים ישראלים?

היי'ר זאב אלקין:

גם היום זה כך. חלק מהאסירים הביטחוניים ששוחררו.

まいיר שטרית:

אני מדבר על האסירים הפליליים. עבריינים פליליים. הממשלה יכולה לשחרר?

היי'ר זאב אלקין:

כחלה מדינית-ביטחונית? ברור שלא. אתה רואה את הממשלה מתכנסת ומחלית?

まいיר שטרית:

אני מציע שהחוק יאמר את זה בצורה מפורשת. שהחוק יאמר שמדובר רק באסירים ביטחוניים.

אורית סטרוק:

זה כתוב.

まいיר שטרית:

אני לא יודע מה כתוב כי החוק לא בפני.

היי'ר זאב אלקין:

כדי לתת את הנושא לחבר הכנסת שטרית, גם של החוק המקורי וגם את הצעת הנוסח של הייעוץ המשפטי של הוועדה.

חברים, תכף ניכנס לדיוון וכדי שנוכל לדון על הנוסח, נציג נוסח מעודכן בהשוואה לטורומית, נוסח שגובש על ידי היועצת המשפטית של הוועדה שקיים כאן התדיינות מול משרד המשפטים. עד עכשו הסבירתי את הרקע להיווצרות הצעת החוק ואת הבעיה שההצעה החוק מנסה להתמודד אתה, אותו צורך להזדקק למסלול החנינה כאשר המטרה העיקרית היא ברורה. אחרי שהסבירתי את כל הרקע, המטרה של היוזמות הייתה ברורה מאד והיא הייתה לייצר מעין מגנון, אם תרצו הרתעה או לחץ על ארגון טרור שידע

שלמעשה כל ההישגים שלו בעבר יכולם לרדת לטמיון אם הוא מבצע למשל חטיפה חדשה כי מותר למשלה לעשות את מה שהיא עשתה עם עצורי שליט, לא עם קבוצה קטנה של חמישים אנשים מ투ך אלף אנשים שוחררו אלא עם קבוצה הרבה יותר רחבה, פחות או יותר עם כולן. כਮובן בסיטואציה הזאת ארגון טרור יעשה כבר שיקול ממשי אם הוא רוצה במקה אחת להכנס לכלא הרבה מאוד אנשים שוחררו ממנו שלא כדי כי כל שחרור מסווג זה, הוא בוודאי שחרור שלא כדי.

זה הרקע. תכף נפתח את הדיון. אני רוצה לעדכו את החברים איך נוצר הנוסח שהוצע המשפטית הניתה על שולחכם והוא זה שעומד כאן לדיוון.

למעשה ועדת שרים לחקיקה עת היא אישרה את החוק, היא בiska שני דברים. תנאי אחד שהוא הציבה היה ויתור על סעיף רטראקטיבי. במקור החוק כלל סעיף רטראקטיבי שהיה אפשרי למשלה, במידה והיה מתאפשר, להפעיל את זה אחורה למשפט על משוחרי שלית ועל כל המשוחרים למיניהם. משרד המשפטים התנגד בתוקף בזאת שרים לחקיקה לסעיף הרטראקטיבי. אני חייב לומר שלא הופתעת כי גם עת גיבשנו את הצעת החוק ידעת שזאת נקודה חלה כי חנינה שנעשתה היא מעשה שמאוד קשה להוכיח אותו בחזרה מבחינה משפטיות.

מAIR אינדור:

למה הוא לא התנגד לחקיקה של חוק יגאל עמיר? חקיקה רטראקטיבית?

היי'ר זאב אלקין:

אני אסביר לך. יש הבדל. אני האחרון שאסנגר. אני بعد סעיף רטראקטיבי כאן ולא אהבתني את החקיקה שם. אני אסביר לך מה ההיגיון המשפטי. יש הבדל בין שני מינים רטראקטיביים, לפחות לפחות פלי מיטב הבנתי. מבחן אחד הוא עת נתת חנינה לבן אדם ו מבחינה משפטית הוא זכאי לחלווטין. מבחן שני הוא כאשר יש בן אדם שיושב כרגע בכלא, הוא נכנס לכלא ונשפט לפি מערכת משפטית מסווג אחד. אתה כרגע משנה את המערכת המשפטית. לא שחררת אותו אלא אתה משנה את המערכת המשפטית – למשל החוק הזה משנה לגבי אותם עצירים שיכולים להגיד שכאשר הם נכנסו לכלא, הם נכנסו על דעתך זה שגם ישחררו אותם בעסקה, זאת תהיה חנינה ולא שחרור כזו. ככל עוד הם יושבים בכלא, אתה רשאי לעשות את זה. אותו דבר מבחן מסוימת עם יגאל עמיר. אתה העברת כאן חוק שהוא כרגע יושב בכלא ואתה שמת הגבולות על השחרור שלו.

מAIR אינדור:

ומה עושים עם החוק לעשיית דין בנאים שהוא חוק רטראקטיבי?

היי'ר זאב אלקין:

זה סיפור נפרד.

امي פלמור:

אולי רק למען הסדר הטוב, משרד המשפטים התנגד גם לתיקון בנוגע לигאל אמר באותה עת. צריך אולי לומר את זה לפרוטוקול. הייתה התנגדות חד משמעית וזה עבר בכנסת.

היי'ר זאב אלקין:

הממשלה תמכה. זה לא רק עבר בכנסת אלא גם קיבל את תמיכת הממשלה לפי מיטב זיכרוני.

امي פלמור:

שר המשפטים אז התנגד גם לתיקון זהה.

היי'ר זאב אלקין:

נדמה לי החלטת ועדת השרים גם הייתה בתיאום עם משרד המשפטים. בסוף משרד המשפטים מצא דרך.

امي פלמור:

אני היום מנכ"לית משרד המשפטים ועד לפני חצי שנה מנהלת מחלקה חניות. היינו רוצחים לעשות קצת סדר בעבודות עצמן. קודם כל, חניתה היא לא דבר שמצויה באופן מוחלט וחשוב להבהיר את הדבר הזה. יש הבדל בין חניתה שהיא מלאה, שהוא הדבר המחוק הזה שלא ניתן כאן ולא ניתן כאן, לבין הקלה בעונש. זה מה שניתן במקרים האלה. הקלה בעונש היא דבר חלקי. כאמור, היא גם ניתנת על תנאי.

משה זלמן פייגlein:

שגם ממנו אי אפשר לשוב? מההקלה בעונש אפשר לשוב או אי אפשר לשוב?

امي פלמור:

. בודאי.

היייר זאב אלקין:

מה בודאי?

امي פלמור:

. אני אסביר.

משה זלמן פייגlein:

אז לשם מה צריך את החוק?

امي פלמור:

בקשה לנו לי להסביר. קודם כל אני רוצה לדבר על דברים תיאורתיים בלבד ואם תנתנו לי להשלים, זה יעזור לצורך קבלת החלטה גם במקרה הזה.

ניתן לתת הקלה על תנאי. במקרה הזה של משוחררי עסקת שליט הוכן כתוב הקלה שלא היה כדוגמתו של תנאי על גבי תנאים שככל אחד מהם מאפשר חזרה מההקללה, כולל באותו בוקר עצמו בו הם שוחררו. לא הבאתית את כתבי ה הקללה כדי להראות את זה, אבל יש שם משפט שוגם כאשר גם במצבים על האוטובוס, אם קורה משהו, אפשר לחזור אחרנית, בין השאר כי הייתה ידיעה שהדברים הם מאוד שביריים ויכולים להתחזק בכל רגע. כמובן, גם כשאנשים ישבו באוטובוסים בדרכם, הייתה דרך הנשיאה לחזור בו ולהחזיר אותם לכלא. לאחר מכן ניתנו תנאים מאוד מרוחיקי לכת שאין כדוגמתם "בשגרה" של העיסוק בחניות, שגם הפרות קטנות ביותר, הפרות שעונשן שלושה חדשים ומעלה, יכולות לחזור אדם להמשיך ולרצות מסר עולם, עשרים מסר עולם וכן הלא. הדבר הזה קורה גם בחניות רגילות. אגב, אפשר לתת לאדם הקלה – ניקח את זה בכוונה לקייזוניות – מעונש קנס שיש מסר לצדווים והוא לא ישלם את הकנס במועד, למעשה ההקללה תילך וזה חוזר להיות העונש המקורי. המנגנון הזה הוא מנגנון קיים.

אני רוצה לומר לחבר הכנסת אלקין יושב ראש הוועדה שהדבר הזה נעשה בצורה מאוד מרוחיקת לכת. אני רוצה לציין שהוא-phו שמדובר וזכור בנסיבות מסוימת שליקת שליט וזה באשר לשאלת הרתעה. במסגרת עסקת שליט נתינה אפשרות ל-18-19 שנים המשוחררים לחזור בחולף שנה – מן המשוחררים שלא חזרו לביתם – בכפוף לאישור של השב"כ שיבדק כל אחד מהם. בחולף שנה לעסקה ניתן אישור ל-18 אנשים וכך לא אחד מהם לא בחר לחזור, בין השאר מכיוון שהם הבינו את המשמעות של מנגנון התנינה האלה.

אורית סטרוק:

הם נשארו בזעה?

امي פלמור:

הם נשארו בזעה או בחוץ לארץ.

מAIR אינדור:

כי ממש אפשר לנחל טרור יותר בנקל.

היו"ר זאב אלקין:

זכות קריאות בניינים שומרה לחבריכי כניסה בלבד. אתה מכיר את הכללים.

امي פלמור:

אני רוצה קודם כל לתת את הרקע כדי שתכירו ותבינו. הם לא חזרו בין השאר מכיוון שכבר במהלך השנה הראשונה הייתה פעילות מאוד ערנית של שירות הביטחון הכספי שככל הפרה יש לצדיה תגובה והם ידעו אנשים שנמצאים בשטח נתונים כל הזמן למנגנוןים.

היו"ר זאב אלקין:

אם את כבר נותנת את הרקע הספציפי הזה של שליט, כמה מஸוחרי שליט נעצרו לפני סיפור החטיפה?

امي פלמור:

אני רוצה לציין עוד נesson שצורך לדבר עליו כי מדובר על אלף משוחררים. קודם כל, מתוך 450 האסירים הכבדים של שלב א', אוטם אסירי עולם עם כמה וכמה מסاري עולם, 110 נעצרו בתחום יהודיה ושומרון ומרוחך ירושלים וכמה ערבים ישראלים. כל השאר, 340, אם אני עושה נכון החשבון, עד הבוקר נשלחו או לבתיהם בעזה או לעזה מבלי שהיה ביהם או לארכיות אחרות שהסבירו להם את המשא הקרייטית בכלל לא נמצאת. צרי לומר שבתוון אותו מנגד של חומרה בין חמורים מאד לחמורים עוד יותר, החמורים ביוטר בעצם לא חזרו לבתיהם. כך שמתוך הקבוצה שחזרה לבתיהם, 110, 54 נעצרו ורובם כולם נמצאים כרגע בהליכים של הפקעת אותו רישויו להתחALK חופשי כביכול.

אורית סטרוק:

רובם של ה-110 אלה נמצאים בהליך זהה?

امي פלמור:

. נעצרו . 54

היו"ר זאב אלקין:

מתוך 110. מעוניין לספר את רובם, אבל בסדר.

امي פלמור:

אני אוסיף נesson נוסף. אם אני לא טועה, אני לא רוצה להגיד את הנesson הזה באופן מדויק, שיש מתוך ה-110 כבר נעצרו במהלך השנים האחרונות, חלקם - שמוט מוכרים לכם כמו סאמר עיסאוי - נעצרו ונכלאו.

איילת שקד:

אבל לא חוזר עונשם.

امي פלמור:

הם נכלאו. חלקם במסגרת הסדרים אתם עזבו את השטח לעזה לשמשך עשר שנים או לשמשך 15 שנים על פי תנאים שנקבעו להם וחלקם פתחו באותו שביותם רעב עליהם שמענו בשנים האחרונות.

אורית סטרוק:

כולנו זוכרים את אותו מחביל שוחרר בעסקת שליט, נעצר שוב בגין הפרת תנאים ופתח בשבית רעב שזעעה את כל העולם.

امي פלמור:

סאמר עיסאוי.

אורית סטרוק:

למה בעצם לא נקט כלפיו אותו הлик? עצרו אותו בעצם כמעורר מינהלי במקומות להחזיר אותו למלוא תקופת מאסרו.

امي פלמור:

אותו אדם אם אני לא טועה הוא גם תושב מזרח ירושלים, ננקטו כלפיו שני הליכים. קודם כל הוא העומד לדין. שוב, לא התכוונתי ולכן אני מדברת מהזיכרון ואם אני טועה פה ושם, אני מתנצלת מראש. סאמר עיסאוי קודם כל העומד לדין בבית משפט השלום בירושלים, התנהלו נגדו הליכים ונגורו בגין אי-ירועים חדשים חדשני מאסר. במקביל התיים הлик של הפקעה של עונשו המקורי. אם אני לא טועה הוא היה שפט ל-26 שנים מאסר המקורי, שוחרר בחלוフ עשר שנים, כך שמדובר היה על עוד 16 שנים שיש לו שאמורים להחזיר אותו אליהם. הוא התיים את אותה שביתת רעב. כאמור, במקביל מסתיימים ההליך בבית משפט השלום ובמסגרת הסדר שהגיעו אליו גם מתוך איזשהו אומדן של חומרת הփרות בהן היה מדובר, גם על רקע זה שזה היה אחד האירועים הראשונים של אותה הפקעה, בסופו של דבר הופקע העונש אבל הוא חזר לרצות מトוך 16 השנים הנותרות סדר גודל של 24 או 28-26 חודשים מאסר והשאר חזרו להיות עונש על תנאי בדיק באותם תנאים.

אורית סטרוק:

הוא עכשו בין ה-54 העצורים?

امي פלמור:

אני לא יודעת אם הוא נעצר עכשו פעם נוספת. אני חשבתי שלא, אבל אני לא יודעת ולא יכולה לענות על השאלה.

אורית סטרוק:

עוד שאלה. משוחרי הפעימות, גם הם שוחררו בשיטה חזאת?

امي פלמור:

בଘלט.

אורית סטרוק:

באותה שיטה?

امي פלמור:

בଘלט.

אורית סטרוק:

זאת אומרת, אין שום מניעה עכשו ללכת לשוחרי הפעימות ובאותה שיטה להחזיר אותם לכלא.

امي פלמור:

המנגנון הזה שיוצר תנאים – וחשוב לי להציג את זה כאן – שהפרות יכולות ביותר以外 לחזורה, אותו מנגנון יושם גם לגבי משוחרי הפעימה. יחד עם זאת, התכוונתי למה שאמרתי, צריכה להיות הפרה.

אורית סטרוק:

יש להם את אותה חבילת הפרות?

امي פלמור:

כן. חד משמעות. אותה חבילת הפרות.

אורית סטרוק:

זאת אומרת, זה פוליטי לגמרי שאתם לא החזירו כלל. זה לא סביר שבדוק אתה התנהגו מאוד יפה ולא עשו כלום ואלה עשו הפרות.

הייר זאב אלקין:

אני תכף אזכיר את ההתדיינות הזאת כי את לא המטרה.

אורית סטרוק:

גם אם היו הפרות, למה לא עוזרים אותם?

הייר זאב אלקין:

בוודאי את יכולה לשאול למה משוחרי שליט שידעו שיש להם הפרות לא נעצרו עד לחטיפה. הרי זאת אותה שאלה. ברור שיש כאן גם הפעלה של שיקול דעת מדיני כזה או אחר. מתווך כל הדברים שלAMI, ואת הייתה הבהרה חשובה, כדי לשים לב לנוקודה מסוימת והיא הליבה של החוק וכאן ההבדל הגדול בין החוק לבן הסיטואציה שהיא מתארת. המסלול שהוא מסלול אישי. קרי, אם אני רוצה כמובן מאוד משוחרתני חלק מעסקה כאשר לפי הדין לא הגיע לי להיות משוחר ולא לקבל הקלה בעונש, אבל מהרגע הזה אני מתנגד בדוק לפי כתוב ההתניה, הממשלה לא יכולה לעשות לי שום דבר גם אם הארגון בכללו משוחרתני עשה עוד חטיפה והתרפער. לעומת זאת, הצעת החוק הזאת מנסה לייצר מצב שבמצב זהה התנהגות האישית שלי היא רק אחת מן הדרכים לחזור כלל.

משה זלמן פייגלן:

זה בדוק מביא אותי לשאלת רציתני לשאול אותך. אי אפשר להוסיף אל תוך סל התנויות גם את האופציה הזאת לממשלה? כמו, אופציה מדינית בלי ביצוע עבירה, להחזיר את האסיר לכלא?

امي פלמור:

אני אסביר. ההקלות האלה, כמו שאמרנו באופן מדויק לגמרי, מצד אחד עושים מעשה מאוד קיצוני ושחררו אדם לא משומס סיבת פרטונלית אלא עם אקדח לרקה, כל המושגים שכבר אמרנו אותם ואני יודעים אתם לגבי השחרור, יוצרים מנגנונים שביעני המשפטניים נחשים ללא פחות דראקונים. כמו, העברותZNICHOT לגמרי, יכולות ביותר מבחינת הפרופורציה.

משה זלמן פייגלן:

השאלה שלי מאוד פשוטה. האם ניתן לבצע מנגנון בלי עבירה.

امي פלמור:

הו כן מצייתות לאתם כללים שדיברו עליהם חברי ממשלה ייעוץ וחקיקה שההפרה היא באמת פרטונלית והיא לא יכולה להיות משהו שהוא כדי אותה עד לקצת האות שנקבעה לו, לא יוחזר למאסר

אלא אם כן הוכח שהוא חרג מהתנאים שנקבעו לו. כמו שאמרתי קודם, האכיפה של הדבר הזה נעשתה לארך כל התקופה. נעשתה גם אכיפה לגבי משוחררי שלב ב' של עסקת שליט, שזאת הקבוצה השניה כאשר שם שוחררו אנשים עם תקופות מאסר הרבה יותר קצרות וקלות ושם הוחזרו כמה עשרות בחזרה. אין לי את הנתונים המדויקים. אגב, רובם נשבטו בבתי משפט צבאיים בשטחים ולבן בעל הסמכות הוא אלף הפיקוד ולא נשיא המדינה. המנגנון הזה שאינו מדברת עליו הוא מנגנון של הקלות שניתנו על ידי נשיא המדינה ומילא הן המיעוט מtopic כולל המשוחררים וגם ככל הנראה ימשכו להיות.

משה זלמן פיגלון:

אולי לא הבנת את השאלה שלי. סליהה.

امي פלמור:

הבנתי את השאלה.

משה זלמן פיגלון:

לא קיבלתי תשובה.

איילת שקד:

ברגע אי אפשר. בהצעת החוק הזאת יהיה אפשר.

היייר זאב אלקין:

אני כרגע עצור את הדיון. זה דיון מעניין כי הוא רsku להיווצרות החוק ולבן נתתי אפשרות לקיים אותו?

משה זלמן פיגלון:

זה רלוונטי. כדי לדעת איך אני מציבע, אני חייב לקבל תשובה.

امي פלמור:

התשובה היא לא. אין בכללים האלה. האם ניתן להוסיף כלל גורף שאומר - - -

משה זלמן פיגלון:

אני שאל שוב. האם ניתן בחקיקה לייצר סמכות לממשלה - - -

היייר זאב אלקין:

זה מה שהחוק עושה.

משה זלמן פיגלון:

אני אולי אסביר. יש לי בעיה עם החוק הזה כי החוק מערבב בין הרשות השופטת לרשות המבצעת בצורה שעלה פניה לחלוין היא בלתי סבירה. כאשר שלחנו את הנאשם, שלחנו אותו לאיזושהי רשות רבעית ובאיזושהי צורה התגברנו על הפרע הזה. לדעתי יש כאן מהותית חקיקתית במישור המהותי ביותר, בלי קשר למחייבים או לא מחייבים. אני היתי מעדיף לפטור את העניין הזה באמצעות חקיקה שמאפררת לממשלה להחזיר את המחייב על אף שקיבל חנינה מהנשיה במקרים מסוימים ולא דרך ייתור הצורך בנשיא.

איילת שקד:

בגל שהם לא מקבלים חנינה על בסיס אינדיבידואלי, ובגלל שבג'ץ תמיד דוחה את העתירות כי הוא אומר שהוא לא מתערב בזוה בغال שזאת החלטה מדינית, יש כאן מסלול שאומר שמכיוון שזאת החלטה מדינית זו את החלטה שהיא לא קשורה למערכת המשפט, הרי ההחלטה האלה עשוות חוכה

וAiTELLOLA מהחלטת השופטים, בוא נודה על האמת, כי גזר הדין שמחבלים מקבלים לא שווה את הניר עליו הם חותמים.

משה זלמן פיגלון :

נכון, אבל זה לפחות הנשיא ולא הממשלה. בעצם זאת תהיה הממשלה.

היי"ר זאב אלקין :

לא, זה לא נכון. זאת הממשלה. המהלך שמתבצע היום ואושר על ידי בגין, כאמור, אפשר לתקוף את זה משפטית, זה נתקף אבל בגין אישר את זה.

משה זלמן פיגלון :

הוא יכול תיאורטית להחליט לא.

איילת שקד :

תיאורטית הוא יכול אבל בפועל הואbove. בעסקאות הנשיאים הם בוות.

מאיר שטרית :

הנשיא יכול לסרב.

איילת שקד :

צריך להפקייע את סמכותם של הנשיאים. הוא יכול לסרב אבל זה לא קורה. זאת החלטה מדינית.

מאיר שטרית :

הממשלה מחייבת.

משה זלמן פיגלון :

אנחנו דנים כאן בנסיבות.

מאיר אינדור :

מי שיוצר, מתנייע את הסטרט, זאת הממשלה. אתה רוצה לתת לזה כסוי יפה? בוא נדבר על האמת. הממשלה מחייבת.

היי"ר זאב אלקין :

חברים, אני רואה שאנו עוברים לדיוון זה לגיטימי, אפשר להיות بعد ונגד. היינו באיזה שם דברי רקע ופרשנות היא רקע נוח להבין את דברי הרקע ולהבין מה ההבדל בין המצב שהחוק הזה מייצר לבין הסטטוס quo הקיים היום ולמה הוא נוצר.

כדי להשלים את המצע לדיוון ואז נכנס לדיוון ונשמע את נציגי הגופים השונים וגם את חברי הכנסת, אני רוצה לעדכן אתכם איך השתנה הנוסח עד היום ומה מונח על שולחנכם. אז מيري לתת את ההסביר וגם נזכיר את הצעת החוק ולאחר מכן נקיים את הדיון גם על הרעיון הכללי וגם על הטעיפים השונים.

למעשה התחלתי לעדכן וכאן בדיקע עצרתי שלממשלה, לוועדת שרים לחקיקה, היו שתי בקשנות והיא די שכחה להשמעו אותן מעל במת הכנסת עת היא הודיעה על תמיכתה אבל לא משנה. אני מתיחס כמובן להשמעו הדברים וכאילו לך חתני אותם על עצמי למרות שפורמלית לא התחייבתי כי לא התבקשתי. בקשה אחת של ועדת שרים לחקיקה הייתה יותר על הסעיף הרטראקטיבי וכפי שאמרתי, לא הופתעתי מהבקשה הזאת והסכמתי לתנאי הזה למרות שאינו אישי היתי מעדיף להשאיר בדי' הממשלה גם את הכללי לפועל אחרת אבל אני מבין את הנימוקים המשפטיים שעומדים מנגד והם אלה שגרמו לבקשת

הזאת. הבקשה השנייה הייתה לתיאום מול משרד המשפטים. אלה הן שתי הבקשות שהיו לוועדת שרים לחקירה.

במהלך התיאום של יועצת הוועדה ששוחחה מספר פעמים עם נציגי משרד המשפטים, הנושא הcci משמעותי שהצביעו עליו חברי משרד המשפטים שביקשו להימנע ממנה הוא שימוש בתיקת הביטחון. הנושא ידוע, זאת מחלוקת ידועה בין מספר חברי הכנסת לבין משרד המשפטים. אני בעצמי חלק מהמחלוקה הזאת לגבי היכולת של החוק הישראלי להשתמש ולהפנות לתקיקת הביטחון לגבי יהוד ושותרן כאשר ידוע שיש על זה עמדות שונות גם בהיבט המשפטי. עקרונית אני לא מסכימים עם משרד המשפטים. במקרה המשפטיפי של החוק הזה, היהות ול尤צת המשפטית של הוועדה הייתה דרכם להציג פתרון שmagu בדיקת תכלית מעשית אליה רציתי להגיע בלי להזדקק למחלוקת הזאת והיות ובכל זאת התחייבתי לתיאום - או יותר נכון חיבנו אותו ולא התחייבתי כי שכחו לחיב אותו, אבל ראייתי את עצמי כמחויב לוועדת שרים לחקירה בנושא של התיאום – אכן בהצעה שקבע תציג הוועצת המשפטית של הוועדה,נושא הזה נמצא פתרון ומהמחלוקה הזאת מול משרד המשפטים יורדת מסדר היום מבחינתי לגבי החוק הזה. היא לא יורדת באופן עקרוני. אני מלאה שמדובר דזוקה בעמלה ההפוכה כמו שאתם יודעים, אבל אין סיבה לנחל את זה כאן אם יש פתרון שסביר לאותה תוצאה. אנחנו נשמר אט זה למקרים אחרים בהם זה באמות משנה את המציאות.

קריאה:

יש כבר חקיקה.

היו"ר זאב אלקין:

כן, בודאי. ידוע. זאת מחלוקת קיימת ויש תקדים. אני חוזר ואומר נא לא לראות בזה את הסכמתי לעירון הזה אבל היהת ומלכתחילה השאיפה שלי בהצעת החוק הזאת הייתה לעשות אותה כמה שיוטר קנסטואלית ופתחתי בתחילת דברי ואני שھצטרפּוֹ אליו נציגים מהרבה מאוד סיעות בבניין, גם מהקוואליציה וגם מהאווזיציה, גם מימין וגם משמאלי, אך אני לא מחשש את הדרך להרבות את המחלוקת סביר הצעת החוק הזאת אלא אני רוצה לשמר את הבסיס המשותף שעד כמה שאפשר יהיה רחוב, גם מול הממשלה וגם מול חברי הכנסת. אכן אני לא מכnis את הנושא הזה שבודאי לגבי חלק מהאנשים שהסבירו להיות יוזמים הוא חשוב להם לפחות מאשר למשרד המשפטים למרות שהם חתמו על הצעת החוק שכוללת את המרכיב הזה אבל אני בטוח שהם היו מצדדים כאן בעמלה של משרד המשפטים ברגע שהמחלוקה הייתה מת חדדת. אכן קיבלתי את זה מראש.

כל שאר הדברים הם פחות רלוונטיים.

אני אציג עוד משהו שעלה בדיון ואני מלכתחילה, עת יזמין את הצעת החוק, התייחסתי לזה. הצעת החוק הזאת לא בא להגביל את הסמכויות של הנשיא. כדי שנבין, אין כאן פגעה בסמכויות של הנשיא ולכן זה לא דורש שום התאמות.

קריאה:

איך אין פגעה? היא מגבילה.

היו"ר זאב אלקין:

לא.

מאיר אינדור:

אתה שולל את סמכותו לגבי אסירים ביטחוניים.

קריאה:

לדעתי הוא בסתייה לחוק היסוד.

היו"ר זאב אלקין:

דעתה של הכנסת אחרת אבל אנחנו נשמעו את דעתה של הכנסת. בכל מקרה, אני כרגע מדבר מבחינה מהותית ואני ענה למאיר. הנשיא, מבחינת סמכותו, יכול בנוסח שמוני כאנ על השולחן לקרייה ראשונה על ידי מיiri - לא בנוסח של הקראיה הטרומית, אבל העירו לי על זה גם לקראת הדיונים על הטרומית – יכול לשחרר אם הוא במסלול הרגיל של החנינה שהיא חלק מסמכותו מחייב לשחרר אסיר ביטחוני כזה או אחר, זאת סמכותו. אני לא פוגע בסמכות הזאת. השימוש בנשיא שנעשה עד היום לצורך שחרורים כתוצאה מהחלטה ממשלה, זאת לא סמכותו של הנשיא אלא זה למעשה עיונות מסוימים של הסמכויות של הנשיא כי למעשה קופים עליו הר בגיגית משהו.

מאיר שטרית:

הוא יכול לסרב.

היו"ר זאב אלקין:

אני עוד לא רأיתי נשיא ישראלי אחד שסירב.

מאיר שטרית:

עוד מעט תראה

היו"ר זאב אלקין:

לא בטוח.

איילת شكן:

הוא לא יכול לסרב כי זאת החלטה של הרשות המבצעת.

היו"ר זאב אלקין:

מיישחו לפি בקשתי שאל את הנשיא הנכנס אם הוא מתנגד לעניין הזה ואם הוא רואה כאן פגיעה בסמכויותיו. התשובה הייתה לא. אני לא הייתי מקדם את זה אם לא הייתי מקבל אויר יrox גם בדרך זו. בהחלט כדאי להבין מה אין כאן. אין כאן כדי לשלול – בנוסח שMRI תכף תציג – סמכות נשיא על בסיס פרטוני כמו שצורך לעשות חנינה אמיתית, כמו ששים אקדמי להקה. זה אכן נכון. הנשיא יכול משיקולים אישיים ולפי ההחלטה המוצעת לעשות את זה.

מה כן יש כאן. יש כאן הגבלה של יכולתה של הממשלה בתהליך הזה. זאת אומרת, הממשלה לא יכולה להיות חלק מהתהליך הזה, כאשר היא זאת שמחיליטה וمبיאה לו את זה כבר מושלם. היא לא יכולה להיות חלק מההתהליך הזה, להיות מעורבת, לקרוז לו וכוכלי. לא הממשלה ולא אף אחד מפקידי הממשלה או נציגי הממשלה, מי שזה לא יהיה. זה לא יכול להיות למשל מפקד בשטח כי הרי רובם הם לא אזרחי מדינת ישראל ולכן מי שנותן להם את החנינה, זה בכלל לא הנשיא אלא זה היה אלף הפיקוד כי הוא הריבון. גם זה בלתי אפשרי כאן כי הוא נכנס להגדירה של עובד ציבור כפי שהוא מופיע בנוסח. זאת אומרת, הממשלה על כל שלוחותיה, נציגיה, איך שתרצו – לא יכולה לקחת חלק בתהליך הזה, לא בקרה יזומה ולא בקרה סבילה או בקרה כלשהי. אם נשיא מהשיקולים שלו הולך לשחרר אסיר כזה או אחר, כמו שהוא עושה את זה היום, זה מותר לו. זאת התכלית ולשם רציתי להגify.

מאיר שטרית:

אם סברת הממשלה. זאת אומרת, הממשלה צריכה להחליט שהיא רוצה לשחרר. סעיף אי' של החוק. אתה אומר: סברת הממשלה כי נסיבות מדיניות-ביטחונית מחייבות זאת, רשות היא לשחרר אסיר מהכלא.

היו"ר זאב אלקין:

נכון.

מair שטרית:

از היא תהיה מעורבת.

היי"ר זאב אלקין:

לא. זה אסור. אני מדבר על כך שמהרגע הזה יש שני כבישים שונים ולא כביש מעורב כפי שהוא עד היום. אם החוק הזה יתקבל בנוסח הזה יהיה שני כבישים שונים: יהיה כביש אחד של הממשלה שהוא לא כרוך בהקללה בעונש ובחנינה אלא הממשלה החלטה כתוצאה מכךשמו לה אקדח לרקה, החלטה לא לפידין, לא הגיעה ההקללה בעונש או חנינה במסלול הרגיל, אבל שחרור כזה הוא מעין שחרור על תנאי, שחרור כזה שככל רקע היא יכולה למשוך אותו חזרה בהשתנות הנסיבות, גם בלי קשר להתנהגות של הפרט כי זה ההגינוי המשפטי של הדבר הזה. היא אומרת לפרט שוחררת חלק מתהיליך לא אישי, אז גם אפשר להחזיר אותך חלק מתהיליך לא אישי.

קריה:

אתה מרצה את עונשך בחוץ.

היי"ר זאב אלקין:

כן. אתה מרצה את עונשך בחוץ. זה ניסוח נכון.

מair שטרית:

از הממשלה מחייבת.

היי"ר זאב אלקין:

זה מסלול אחד אבל במסלול הזה היא יכולה גם להחליט הפוך, וזה דבר שאין לה היום. לחילופין, מסלול נקי וטהור של הנשיא, של חנינה רגילה כפי שקיים. המלצה של משרד המשפטים, מחלוקת חנינות, או בלי המלצה.

עמי ברקוביץ':

משרד המשפטים לא יוכל להפעיל את הסמכות. כעובד ציבור הוא לא יוכל ליטול חלק בהליך. זאת אחת הבעיות.

miri frankel-shor:

אנחנו נסביר ותבין.

עמי ברקוביץ':

אבל, גם נשיא מבחן פורמלית הוא עובד ציבור.

היי"ר זאב אלקין:

לא ננעלו שעריו פרשנות יוצרת משרד המשפטים. בסדר. את זה ידעת מזמן.

אני מציע שתזכירו את הצעת החוק ותסבירו את סיפור הוועדה כי זה הנושא המהותי היחיד.

אורית סטרוק:

אפשר לפני כן לשאול שאלה?

היו"ר זאב אלקין:

לא. מيري תציג את הצעת החוק וגם תקרא אותה.

יובל יעקבי:

**הצעת חוק הממשלה (תיקון – שחרור אסירים משיקולים מדיניים או ביטחוניים),
התשע"ד-2014**

1. בחוק הממשלה התשס"א-2001 (להלן – החוק העיקרי), אחרי סעיף 8 א' יבוא:

"8ב. שחרור אסירים משיקולים מדיניים או ביטחוניים

(א) סבירה הממשלה כי נסיבות מדיניות או ביטחונית מחייבות זאת, רשאית היא להחליט לשחרר אסיר ממאסר ולהתנות את שחררו בתנאים.

(ב) לא ייזמו הממשלה, חבר הממשלה, עובד ציבור או מי שכפוף להנחיותה שחרור אסיר ממעשיים מדיניים או ביטחוניים בדרך אחרת, לרבות בדרך של חניה או הקלה בעונש, לא פעלו לשם כך ולא יטלו חלק בפעולות שנעדו לכך.

(ג) שוחרר אסיר לפי סעיף קטן (א) יהיה השחרור מותנה וניתן יהיה לבטו, בכפוף להוראות סעיף קטן (ח), בהתקיים אחד מכל:

(1) בהחלטת הממשלה הקובעת כי אין עוד עניין מדיני או ביטחוני בהמשך תוקפו של השחרור.

(2) הוועדה לשחרורים מדיניים קבעה כי האסיר עבר עבירה שעונשה המרבי שלושה חודשים מאסר או יותר בתחום התקופה שבה היה אמר לרצות את עונשו אלמלא שוחרר.

(3) הוועדה לשחרורים מדיניים קבעה כי הפר תנאי מהתנאים שקבעו לגבי הממשלה בעת שחררו.

(ד) הרכב הוועדה לשחרורים מדיניים יהיה כמפורט להלן:

(1) עובד בכיר במשרד ראש הממשלה או ביחידת סמך של משרד, שימנה ראש הממשלה והוא יהיה היושב ראש.

(2) עובד בכיר במשרד המשפטים שימנה שר המשפטים.

(3) עובד בכיר במשרד הביטחון שימנה שר הביטחון או עובד בכיר במשרד לביטחון הפנים שימנה שר לביטחון הפנים, לפי העניין.

(ה) הוועדה רשאית להורות על מאסרו של אסיר שעוניינו נדון בפנייה עד למתן החלטתה בעניינו.

(ו) מצאה הוועדה כי התקיימו הנسبות בסעיף קטן (ג)(2) או (3), רשאית הוועדה להורות כי יבוטל שחררו של האסיר והוא ימשיך לרצות את עונשו עד המועד בו צפוי היה לשחרר ממאסרו בהתאם לעונש שנגזר עליו.

(ז) הוועדה תקבע את סדרי העבודה ותפעל בדרך שתיראה לה מועילה ביותר לבירור השאלות העומדות להחלטתה.

(ח) חלף המועד בו היה צפוי האסיר להשתחרר ממאסרו ולא בוטל השחרור, לא יחולו לגבי הוראות סעיף קטן (ג).

(ט) בסעיף זה, "אסיר" – מי שמוחזק במשמרות שירות בתי הסוהר.

2. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, בתוספת הראשונה, אחורי פרט 50 יבוא:

51. שחרור אסיר מטעמים מדיניים או ביטחוניים – החלטה של הוועדה לשחרור אסירים מטעמים מדיניים או ביטחוניים לפעי סעיף 9ב לחוק הממשלת, התשס"א-2001".

מירי פרנקל-שור:

באופן עקרוני הקונספט של הצעת החוק המקורי נשאר אותו דבר אבל יש כאן שינוי. אנחנו נסביר את השינויים הספרטניים יותר בכל סעיף קטן, אבל השינוי העיקרי העיקרי אותו הצינו לכלול בהצעת החוק מתייחס לסעיף 8ב, סעיף קטן (א), כאשר המנגנון שモצע בהצעת החוק הוא שהתקיים תנאים מסוימים ניתן להחזיר את מי ששוחרר לכלא.

לעניין פסקה (1), מדובר בהחלטת ממשלה אבל לעניין פסקאות (2) ו-(3) בהצעת החוק הטרומית נקבע כאשר העברי מושג או שהוא הפר תנאי השחרור. אנחנו סברנו שיש כאן איזשהו חסר ויש צורך לקבוע מנגנון שיקבע האם אותו אסיר שוחרר ומרצה את עונשו לחץ והוא אכן הפר תנאי מהתנאים עליהם הוא התייחס או הוא עבר איזושהי עבריה. לכן הצינו להקים ועדת מינימלית שתכלול שלושה עובדי ממשלה כאשר יושב ראש הוועדה יהיה מי שימנה משרד הממשלה או מקרוב עובדי משרד או מקרוב אחת מיחידות הסמכה של משרד ראש הממשלה, נציג משרד המשפטים ונציג משרד הביטחון או המשרד לביטחון פנים לפי העניין, אם הוא עבר את העבירה בשטחי ישראל או בשטחי האזרע, מי שיכל להיות רלוונטי לנו שא.

זה באופן עקרוני השימוש העיקרי. אנחנו נסביר כל שינוי ושינוי בהתאם להצעת החוק הטרומית מדוע סברנו שיש לכלול אותו בהצעת החוק שMOVED פניכם.

אני מציעה שלגביה סעיף קטן (א), יש כאן העורות לסוגיה מה חן הנسبות המדיניות ביטחונית. אמנם אמרת שנתייחס להז בהכנה לקרה ששנייה ושלישית, אבל אני מציעה שנשמעת את נציגי הממשלה כי אני חושבת שזאת השאלה.

היו"ר זאב אלקין:

אני מציע שנציגי הממשלה ידברו על כל הטעיפים וכן חברי הכנסת. אם לכם יש מה להסביר, תתייחסו תוקך כדי.

כמה חברי הכנסת ביקשו לדבר וביקש לדבר משרד המשפטים. חברי הכנסת רוצחים לדבר לפני משרד המשפטים? בסדר. חבר הכנסת שטרית, אחר כך חבר הכנסת פיגילון, אחר כך חברת הכנסת שקד.

מאיר שטרית:

אני מבקש לדבר לפני משרד המשפטים כי אני מבקש גם את ההתייחסות של משרד המשפטים לסוגיות שאני מעלה.

כאן כתוב "סבירה הממשלה כי נסיבות מדיניות וביטחונית מחייבות זאת, רשאית להחליט לשחרר אסיר". כל אסיר. אני מציע להגביל את זה רק לאסירים ביטחוניים. אני לא חשב שזה תקין או מתתקבל על הדעת שהממשלה תחליט לשחרר את גאל עמיר, וסתם אני מביא אותו כדוגמה הכי קיצונית, מסיבות אלה וכolumbia. זה הופך להיות פוליטי. הממשלה יכולה להיות פוליטית, יכולה להיות לה עדשה ימנית, עדשה שמאלית, כל אחד והזויות שלו. אם מחר תהיה ממשלה שמאלית, היא תשחרר את מרואן ברוגוטי.

היו"ר זאב אלקין:

אבל, לדעתו לפי ההגדרות של שירות בית הסוהר יגאל עמיר הוא אסיר ביטחוני.

מאיר שטרית:

יכול להיות. הוא לא אסיר ביטחוני. זה פלילי. מחר תהיה ממשלה שמאל, תרצה לשחרר את מרואן ברוגוטי כי יחשבו שזה נכון עכשו מבחינה מדינית-ביטחונית לשחרר אותו כדי לחזק את הפת"ח בשטח. لكن אני חשב שצריך ליצור מצב שבו אנחנו מגבלים את זה רק לגבי אסירים ביטחוניים ולא לגבי כלל האסירים.

מאיר אינדור:

ברוגותי הוא אסיר מדייני?

מאיר שטרית:

ביטחוני.

היי"ר זאב אלקין:

היוועצת המשפטית של הוועדה אומרת לי שאין בחוק הישראלי הגדרה ברורה מי זה אסיר ביטחוני.

מאיר שטרית:

אני לא יודע, אבל צריך לכתוב.

אורית סטרוק:

יש הגדרה של שירותות בתיה הסוחר.

היי"ר זאב אלקין:

זה בשירותים בתיה הסוחר ולא בחקיקה.

אורית סטרוק:

אפשר לכתוב בהגדנות כהגדרתו בשירותים בתיה הסוחר.

מאיר אינדור:

יש בזה מתן מעמד יחסני סמלי למוחבלים שאתה מראש מגדר אותם באיזו פלטפורמה יותר מכובדת. תחשוב גם על זה.

מאיר שטרית:

המטרה של החוק היא למנוע שחרור מוחבלים. מצד אחד ישחררו אף מוחבל בכלל. תעשו חוק שאין לשחרר מוחבלים, נקודה.

מאיר אינדור:

יש גם הצעת חוק כזאת.

מאיר שטרית:

בבקשה, אין לי בעיה עם זה.

היי"ר זאב אלקין:

זה לא כרגע בדיון כאן.

מאיר שטרית:

אי אפשר להפוך את זה לחריגת מהתחום המוגדר שאנו רוצים לעשות.

מאיר אינדור:

אבל הרי זה בגדי'ץ.

מaire שטרית:

סליחה, תנו לי לסיים את דברי.

היו"ר זאב אלקין:

מaire, אני מתריע בך פעם שנייה. זכות קריאות ביןיהם רק לחברי הכנסת.

מaire שטרית:

במצב הנוכחי המטרה המרכזית של המחוקק, של המציאות, היא באמת ליצור מצב שבו יש התנה - אני מבין שזאת המטרה המרכזית של היבש ראש - כך שאדם שמשחרר על בסיס מדיני ביטחוני, לא יהיה שחרור לעולם אלא על תנאי שם הוא מפר אותו, יחוירו אותו חוזה לכלא.

היו"ר זאב אלקין:

לא רק אם הוא מפר. יכול להיות שקרה משהו אחר. הארגון ששיחרר אותו עשו עוד חטיפה.

מaire שטרית:

מקובל עלי. זאת המטרה שלך.

היו"ר זאב אלקין:

כן.

מaire שטרית:

לכן אני מציע לא לחרוג מהתחום הזה של אסירים ביטחוניים כיון שהמשמעות האחראית היא שיכל להיות שימוש פוליטי הכני מופרע עביני. לכן אני מציע למצוא את הניסוח ואני סומך על הייעצת המשפטית של הוועדה שתמצא את הניסוח איך להגביל את הדיון רק לנושא אסירים ביטחוניים.

היו"ר זאב אלקין:

כיו"ם ראש החקוק אני אומר לך מה התגובה שלי להצעה הזאת. קודם כל, אני לא מתנגד לה באופן עקרוני כי זאת בדיקת המטרה שלי. אני לא מփש מהו שונה ממה שאתoning אמרת. לפי הייעוץ אני קיבלתי מהייעצת המשפטית של הוועדה, עצם זה שהנימוקים כאן של הממשלה מוגבלים לשיקול מדיני וביטחוני עונה על הבעיה הזאת. לעומת זאת, דרך להגדיר אסיר לא קיימת כרגע בחקיקה. אני לא בטוח שהוא יימצא כאן כרגע בדיון אבל אני מוכן לקרוא קריאה שנייה ושלישית, אם יציעו לי משפטנים דרך סורה ומקבלה גם על הממשלה וגם על הייעוץ המשפטי לממשלה להגדיר יותר מדויק ממה שהזאת, אני אתמודד בזה.

מaire שטרית:

לכן רציתי לדבר לפני משרד המשפטים.

היו"ר זאב אלקין:

לפי הייעוץ שקיבلت, זה עונה על מה שהערת, אבל אם יש דרך יותר טובה להגדיר את זה, בהחלט מקובל עלי.

ישראל חסוב:

החוק הזה מיותר את המסלול השני?

היו"ר זאב אלקין:

מה זאת אומרת?

ישראל חסן :

הוא מחייב את הממשלה לפעול רק במסלול הזה?

היי"ר זאב אלקין :

כן.

עמי ברקוביץ' :

אוסר עליה ליזום.

אורית סטרוק :

אוסר עליה להשתמש בחניה.

מאיר שטרית :

הנקודה השנייה. בסעיף (ג)(2) כתוב: "ועדת השחרורים קבעה כי אסיר עבר עבירה שעונשה המרביה הוא שלושה חודשים מאסר או יותר בתוך התקופה שבה היה אמור לרצות את עונשו אלמלא שוחרר". ככלומר, אם זאת אחת ההפrootות. מדובר כאן מתי שוחרר מוותנה ומתי ניתן לבטלו. אחד התנאים הוא אם הוא עבר עבירה שיש לה עונש מאסר של שלושה חודשים. הוא נסע בנסיבות 150 קמ"ש, נגמר השחרור שלו? הוא הילך מכות עם השכן. הוא הרג פלשתיני.

امي פלמור :

קודם כל, אני רוצה לומר באופן כללי שאני חייבת להגיד שאדם ששוחרר מעשרים מסרי עולם, כל הפרה - אומרים לו אל תפר כלום, תהיה עכשו אזרח למופת – ברמת הרעיון יכולה להיות רלוונטי. לא זאת הייתה הכוונה במקור אבל אני כן חשבתי שモתר לנו להגיד ברמת התפיסה שאדם שקיבל את הפרס הזה באופן לא אישי לחלוتين, הפרס הוא כל כך קיצוני שהוא בסדר שוגם הפרה של כאילו כמו שאתה מתאר אותה היא לא רלוונטית.

מאיר שטרית :

שולית. עבירות תנואה.

امي פלמור :

היא תהיה.

מאיר שטרית :

מעבר ברמזוֹר אדום.

امي פלמור :

זה לא בדייני התעבורה.

היי"ר זאב אלקין :

עדין יש כאן ועה שיש לה שיקול דעת.

ميرי פרנקל-שור :

יש לזה פתרון אותו הצינו ליושב ראש הוועדה.

מAIR שטרית:

לייצור מגבלה שהיהה ברור כאן שזאת עבירה, שזאת הפרה.

מairy פרנקל-שור:

יש לנו רעיון.

מAIR שטרית:

לכן אני מדבר לפני משרד המשפטים כי רציתי לשמעם אותם.

מairy פרנקל-שור:

גם ליעוץ המשפטי של הוועדה יש פתרון לנושא.

מAIR שטרית:

אדרכבה. אם אתם פותרים את זה, אדרבא.

היי"ר זאב אלקין:

במצב היום, זה די רלוונטי למה שאתה שואל, חלק מהנתנים ששמו לשוחרי שליט הם תנאים מאוד מאוד מגבלים כמו שציינתם בצדק, הם לא ברמה של נסיעה במהירות של 150 קמ"ש אבל לא הרבה יותר רחוק מזה. במצב הקאים היום, המדינה לא סבירה שצורך להפעיל, למורות שהיא ידעה על חלוקם הגדול – כי הרי ההפכות לא הופיעו עם החטיפה אלא היא ידעה על הרפרות האלה המיניריות – והיא לא הפעיל את הסמכות שיש לה כי היא סבירה שההפכות הן לא מספיק כבדות כדי להפעיל את הסמכות. לעומת זאת, בסיטואציה של חטיבה מחודשת, החלטה שזה כן משנה את המציאות כדי להפעיל את הסמכות הזאת. לכן זה די עונה על הבעיה שאתה מצין אותה, אבל היא קיימת גם היום. מבחינה זאת החוק הזה לא מעלה ולא מוריד כי גם היום אתה בטוח אותם על כתוב התניה ואתה לפעם מפעם מפעיל אותו ולפעמים לא מפעיל אותו, לפי שיקול דעת שלך כמובן.

מAIR שטרית:

אני מציע לא לייצור את זה בהגבלה שעונשה המרבי שלושה חודשים. תשאיר שיקול דעת לוועדה. תחשוף שהפרה רלוונטית זאת עבירה תנוועה – תכenis אותו. תחשוף שלא – לא תכenis אותו. למה לכבול אותם? אתה כאן כובל את הוועדה. להגיד עבר עבירה, נסע במהירות, צריך להזכיר אותו לכלא. אני חשב שצריך לתת שיקול דעת לוועדה.

היי"ר זאב אלקין:

אני לא מחייב את הוועדה לדzon בו בכלל.

מAIR שטרית:

מיישחו יפנה אליה. הוא יכול להגיד שהוא עבר עבירות תנוועה, הוא רב עם שכן והשכן יפנה אל הוועדה. בחקירה צריכים להיות זהירים.

יש לי עוד שתי הענות. האחת, לגבי סמכותו של הנשיא. אני רוצה לומר שברור שהחקיקה הזאת פוגעת בסמכותו של הנשיא. אם אני הייתי נבחר, אני לא הייתי מסכים לזה בשום פנים ואופן.

מairy פרנקל-שור:

למה היא פוגעת בסמכויות נשיא?

מAIR שטרית:

כי זאת סמכותו לחייב לפי חוק יסוד.

איילת שקד :

אבל זאת הייתה בושה למוסד הנשיאות. הוא היה כמו בובה.

מאיר שטרית :

לא הייתה שום בושה. אני לא חשב שהיא הייתה בושה.

איילת שקד :

היתה בושה כי הוא לא הפעיל שיקול דעת.

מאיר שטרית :

לנשיא מדינת ישראל יש שיקול דעת והוא יכול להגיד שהוא לא מסכימים לחוץ. הוא יכול. אם הוא לא מסכימים, הממשלה לא יכולה לעשות שום דבר על פי חוק היסוד.

היו"ר זאב אלקין :

זה היה מייצג משבב בין הרשוויות, חביל על הזמן.

מאיר שטרית :

הנשיא יכול לומר שהוא לא רוצה לחוץ. החוק הזה פוגע בסמכותו של הנשיא בחוק יסוד ולכך יש כאן בעיה. אם אני היתי נבחר, לא הייתי מסכימים לוותר על הסמכות הזאת. אני חשב שסמכותו של נשיא, ונשיא בדרך כלל וכל הנשיאים בהיסטוריה כיבדו את החלטות הממשלה עת הממשלה נכנסה לעניין. זה בסדר גמור וזה לא פסול בעיני. הוא יכול להגיד שהממשלה לא מעוניינת אותו? لكن העניין הזה באמת הוא ענייני.

הערה נוספת. אני חשב שבמצב הנוכחי של החוק ברור לי שבודאי לא רצוי לשחרר מחבלים. הייתה ועדת שmagar שקבעה איזה שם קרייטריונים את מי משחררים וכולו. לצערי הממשלה לא עומדת בזוה.

איילת שקד :

בוא נודה על האמת, בקבינט דנו על ועדת שmagar והם החליטו לא לעשות עם זה כלום אלא אלה ערכיהם בשbillim.

מאיר שטרית :

על זה בוכה הנביא. גם כאן הממשלה צריכה להחליט שהוא רוצה לשחרר מישחו על בסיס מדיני-ביטחוני. נכון? צריך כאן החלטת ממשלה כי אחרת אין עניין. אם הממשלה לא מחייבת, אין. גם כאן את מחזירה את זה לממשלה. זאת אומרת, הממשלה מחר תחליט לשחרר אלף אסירים, היא תעשה את זה.

איילת שקד :

החוק הזה לא ימנع מהממשלה לשחרר את האסירים אבל החוק הזה הוא חוק מציל חיים כי הוא מונע מהארגוני לחטוף כי זה לא שווה להם. אם הממשלה תאכוף את זה, זה לא יהיה שווה להם לחטוף כאן.

מאיר שטרית :

היתה תקופה שסמלת ישראל לא ניהלה אף פעם ממש ומתן עם מחבלים. זאת המדיניות הנכונה. גם כאשר תפסו בני ערובה, ראי מעלות, תקפו את המქום, גם נהגו חלק מבני הערובה עצם, אבל זאת הייתה מדיניות נכונה. ארחות הברית בעיקרונו לא מנהלת משא ומתן עם מחבלים. אם הממשלה רוצה לתקן את המצב, היא צריכה להחליט לעצמה שהיא לא מנהלת משא ומתן עם מחבלים ולא משנה מה קורה.

משה זלמן פיגלון :

החוק הזה הוא חוק שאחורייו יהיו יותר חטיפות ויוטר טורו.

איילת שקד :

לא.

משה זלמן פיגלון :

אני מיד אסביר מודיע.

מאיר שטרית :

אני רוצה לזכור את דבריו של משה פיגלון. הוא צודק במאה אחוזים. היום אם החמאנסקים יחטפו חמשה חיילים, יגידו לממשלה מה הם רוצחים והממשלה תתכנס ותחשוב מה לעשות עבשו.

משה זלמן פיגלון :

זה כמו במקרה של כיפת ברזיל. שר הביטחון אמר בדיון הקודם שהוא משוחרר עכשיו, שיש לו מרחב תמרון, שהוא יכול לסייע יותר, כי יש כיפת ברזיל. זה לבדוק אותו סיפור.

היי'ר זאב אלקין :

אני אומר למאייר לגבי העניין הזה. זה נכון שהחוק הזה לא פותר את הבעיה של כל הסוגיה של מדיניות שחרורים וועדת שגורה. אני הctrptrfi לאלעוז בהצעת החוק שלו ש מגבילה את הממשלה כמה לשחרר. אני بعد זה. אם טוביל הצעת חוק כזאת, אני אctrptrfi גם אליך ואליך אתך. חלק מהzionists של הצעת החוק הזאת סבורים שונה ממוני בנושא הזה. הצעת החוק הזאת, לפחות לא נוונת פתרון אלא היא רק אומרת שאם הממשלה רוצה לשחרר, לא משנה כמה, אחד או יותר, השחרור הזה הוא לא שחרור אמייתי אלא הוא שחרור על תנאי עם יכולת להחזיר. זה הכלול. זה מטפל בזווית מסוימת מאוד. ללא ספק זה לא פותר את כל הבעיות של החטיפות ולא התיניימרטית לעשות את זה. יש לי עמדה אישית בנושא הזה ולחילק מהשותפים שלי להצעת החוק הזאת יש עמדה אחרת. האם אני סבור שהזאת יתכן את המצביע חד משמעית כן. אני כאן באותה עמדה כמו עמדתך של אלית. לגבי ההצעה של משה, אני بعد כיפת ברזיל. זה נכון שכipa ברזיל אפשרות למדינת ישראל להגביל אולי לא באותה חvipot כמו שהיא הייתה מגבילה בili כיפת ברזיל, אבל אני עדין بعد כיפת ברזיל כי אני חושב שהיא עשו דבר נכון. אותו הדבר גם כאן.

חבר הכנסת פיגלון ואחוריו חברה הכנסת שקד.

משה זלמן פיגלון :

קודם כל, אני מבקש לומר שבמידה וההערות שלי לא יתקבלו, אני מצטרף לחלטתו לכל הערות של חבר הכנסת מאיר שטרית. כאמור, אם אנחנו בכל זאת נכנים לתוכן הרזולוציה של החוק עצמו, אני חשב שההערות שלו הן נכונות.

מאיר שטרית :

עם בליך יכולנו להתקיים יחד.

משה זלמן פיגלון :

כן. לעצם העניין. לדעתי עם החוק הזה יש כאן שתי בעיות מוחותיות. קודם כל, כל המציאות שאנו מתחומות אתה, היא מציאות שבאה כתוצאה ממ מה שאתה הגדרת אקדמי לרקה, אקדמי על הרקה, בתחוםים אחרים במשפט, אם אני מפנה אקדמי לרקה ואתה חותם לי שאתה מעביר אליו את ביתך, ברגע שאתה אקדמי כבר לא על הרקה, אני מניח שההסתכם פוקע. אני לא מבין מדוע אנחנו כל כך נאלצים לסבך את עצמנו בהתנהלות חוקית וחוקתית כזאת ואחרת כאשר כל הרקע הוא אקדמי על הרקה. אם הרקע הוא אקדמי על הרקה, נראה לי שמדובר בתמרון אחרי כן, יש כרגע אינטרס למדינה לשומר על ההסתכם שהיה חתום עם החמאס או עם כל ארגון אחר לשחרור מחבלים מסיבות כלשהי ואחרות, אבל ברגע שהאינטרס

פוקע, אנחנו לא צריכים להמשיך ולהכפיף את עצמנו באופן חוקי כי אין אקדה על הרקה ולכן למציאות החוקית מעולם לא התקיימה. זה דבר ראשון.

היו"ר זאב אלקין:

לצערי זאת לא פרשנות משפטית למצב הקיימים.

משה זלמן פינקלין:

אני מבקש לומר כאן שלדעתי כל העיקרון שעל בסיסו הדיוון הזה מתנהל הוא שגוי. לפחות שיבדק.

היו"ר זאב אלקין:

נבדק אפילו ב坌"ץ ולצערי נפסק מה שנפסק.

משה זלמן פינקלין:

מה שאני אומר עכשו נבדק ב坌"ץ?

היו"ר זאב אלקין:

עצמ סמכות הממשלה להפעיל כאן את ההליך הזה והסמכות של הנשיא לחותום.

משה זלמן פינקלין:

השאלה אם הוא נבדק ברזולוציה של הטיעון שאמרתי עכשו. אני אשמה לראות תשובה מסודרת לטיעון שאמרתי קודם. להערכתי זה לא היה.

היו"ר זאב אלקין:

באירוע האחרון נשאל ראש הממשלה על ידי למשל בדיונים כאלה ואחרים ומה נערכו רק 54 ולא כל-ה-110, התשובה הייתה מאוד פשוטה, שמהייעוץ המשפטי שהוא קיבל, הסיכון היחיד שלו להחזיר אנשים לכלא.

משה זלמן פינקלין:

את זה הסברת.

היו"ר זאב אלקין:

זאת התשובה. התשובה שהוא קיבל מהמדינה היא שבמצב המשפטי הקיימים היום הוא לא יכול לעצור את כל ה-110.

משה זלמן פינקלין:

השאלה היא האם בפני הבירור המשפטי הובא הטיעון שהבאתי כרגע בפני הוועדה. מסופקני. לא שמעתי תשובה ברורה בעניין זהה.

דבר שני הוא העניין של הפרדת רשותות ובה נגעתי קודם לכן עת שאלתי אתامي את השאלה ששאלתי. אני כאן נמצא בתחום מוגבל לגביה חוק הזה כי יש כאן אויל לימי צרי ואויל לימי צרי. מצד אחד, תכלית החוק הזה על פניו לכאורה ראויה, מעבר להערכה שזרקוני לאלית שוגם אותה צריך לבחון אבל נניח לרוגע שאני טועה בהערכה הזאת והחוק הזה אכן לא אפשר להחזיר מחבלים ולא יביא לעידוד מחבלים, כי אז ודאי שהתכלית היא ראויה. מצד שני, אני רואה כאן בעיה קשה מאוד כי מתן כוח לרשויות המבצעת, לא בהפניה לנשיא, שיש מושמעות לכך בכל הkonstitutiozicja. אני לא משפטן אבל בכל החוקיות אני מכיר, גם בארצות הברית וגם באנגליה, יש סיבה מדוע נושא החנינה נלקח מן הרשות המבצעת ונינתן לרשות אחרת. מן הסתם, אני מניח, זאת לבדוק הסיבה הזאת כי ברגע שאתה נותן לרשות המבצעת את הסמכות לבטל דין של הרשות השופטת -- --

היו"ר זאב אלקין:

בחוק הזה אתה לא נותן. זאת בדיקת המשמעות של החוק בשונה ממה שקרה היום כי אין כאן חניתה.

משה זלמן פינקלין:

בסדר. אנשים נענסו על ידי הרשות השופטת והרשויות המבצעת הולכת ומשחררת אותם. יש לה את הסמכות לבטל החלטה של הרשות השופטת וזאת בעיה קשה מאוד. לטעמי זה מדורן חלקלק ולכן אני כל כך מצטרף לחידושים שמושיף ומהנדס חבר הכנסת שטרית. באופן עקרוני יש כאן בעיה ולכן אני חוזר ומציע לוועדה לבחון את האפשרות להציג אל אותו פתרון דרך הנשייא ולא דרך הממשלה. כמובן, שלממשלה שהייתה זו שפנתה אל הנשייא לี่יצר את התניננה הזאת תהיה גם את הסמכות לבוא ולהזור בה מן הפניה הזאת. כמובן, לא היא זו שמשחררת אלא היא זו שיכולה לבוא ולומר שהיא פנתה אליו בתנאי אתה שחררת את התנאי ולכן אני מוחזרה אותה.

امي פלמור:

כז היום נראהים כתבי ההקללה.

היו"ר זאב אלקין:

או זה מעביר את זה למסלול אישי.

משה זלמן פינקלין:

מה אכפת לי שזה יהיה במסלול אישי?

היו"ר זאב אלקין:

כי אז, אם אני השתחררתי ומונח בסדר, גם אם יש עוד חטיפה, אי אפשר לעזרו אותי כי אני עומד בתנאים. אין תנאי על ארוגן אלא יש תנאי עלי כבן אדם. החוק הזה מייצר את היכולת למשילה לומר את מה שאתה אומר, להגיד שאני ממשלה שחררתי אותך שלא כדין, ואני כל כרגע יכולה להחזיר אותך ולא משנה למה.

משה זלמן פינקלין:

למה אתה יכול לומר שאני הממשלה פניתי לנשייא שלא כדין ועכשו אני מבקשת מהנשייא להחזיר אותך שלא כדין?

היו"ר זאב אלקין:

כי הפעולה של הנשייא, אם זה לא היה תנאי, כמו שאמרת אין תנאי כזה בכלל – שאלת ואמרו לך - מיצירת מציאות חדשה בלתי חוזרת וזה בדיקת מה שזה בא למנוע.

משה זלמן פינקלין:

השאלה אם את הלקונה הזאת אנחנו מסוגלים לפטור, ואם כן, פתרנו את כל הבעיה.

امي פלמור:

בнтיטים נאפסו הנטוונים. שישה ממשוחרי שליט, נעשתה לגבייהם הפעולה הזאת.

היו"ר זאב אלקין:

בסדר גמור. זה לא קשור. אנחנו לא שם. זה לא רלוונטי.

امي פלמור:

אני רוצה לקשר את הדברים לדברים שאמר חבר הכנסת פיגלין. אפשר להוסיף בתנאים תנאים – שוב, זאת החלטה מדינית בהקשר זהה – שאפשר לקבוע לחברות בארגון תהווה הפרה.

היי"ר זאב אלקין:

חברות בארגון זה סיפור אחר. אתם כל הזמן הולכים לכיוון של תנאים אישיים אבל זה לא המסלול אותו אנחנו מחפשים.

צריך להבין כאן עוד משהו. ברגע שיש חוק, הוא כובל את ידי הממשלה מLfavel אחרת. ברגע שאתה מדבר על משהו שאתה צריך להוסיף לתנאי ברוגע השחרור, הרי ברור לך מה יקרה. התנאי של השחרור של הצד השני יהיה שאין את התוספת הזאת והממשלה שוכנה לשחרר בשביב עסקה, היא גם לא תכניס את התנאי. لكن זה מה שהחיקוק הזה עשו.

משה זלמן פיגלן:

אני רוצה להוסיף נקודה אחרת והיא בהמשך לדברים שאמרתי לחברת הכנסת שקד. תאך לעצמך אדוני שיש לנו בעיה של פרוטוקשו במדינה, עבריינים מכךיים בעלי עסקים לשלם להם "דמי שמירה" וכי זהה נקרה. כיצד אנחנו מתמודדים עם הבעיה? אנחנו מחייבים להטיל מס על העבריינים על הכספיים שהם מקבלים בתגמול. למה אני נותן את הדוגמה הזאת? כי בעצם זה מה אנחנו עושים עכשוויו. אנחנו לוקחים מזיאות עוקמה שלכתה לא להיות צריכה להיות של כניסה לטרוור, מציאות שבאה מתוך העבריינים כדי גודלה שיוכלה להיות ומתחילה להנהל חוקנית מולה. זה במקרהaggiות כפי שהיא מעודד את הפרוטוקשן, להערכתינו גם יעודד את הטרור.

לכן מכל הסיבות אמרתי עד עכשוויו, אני מציע באמת בכל כבוד הראש לשוב ולבחו את מתן סמכות נוספת לנשיאה או לממשלה לפניות אל הנשיא ובזה ליתר את כל הדיון הזה.

היי"ר זאב אלקין:

תודה רבה. חברת הכנסת שקד. בקצתה כי אנחנו צריכים עוד להציג.

נסים זאב:

יש הסטייגיות.

היי"ר זאב אלקין:

לא. אין הסטייגיות. זאת לא קרייה שנייה ושלישית אלא זאת קרייה ראשונה.

איילת שקד:

קודם כל, הערה לחבר הכנסת פיגלן. משנות ה-80 ראש הממשלה לדורותיהם משחררים מחייבים. אני היתי בת תשע עת הייתה עסקת גיבריל ואני זוכרת את קזו אקומו משחרר. זה נכון שיש בעיה מנהיגות אבל היא לא רק של בניין נתניהו אלא היא הייתה גם של אריק שרון וגם של שמעון פרס. לגבי רוב ראשי הממשלה, זאת המציאות.

ישראל חסן:

את גיבריל שחרר שמיר.

איילת שקד:

לא. פרס. בדקתי.

משה זלמן פיגלן:

צדקה.

איילת שקד :

שר הביטחון היה רבין וראש הממשלה היה פרס. זאת הייתה אותה עסקה שקווזו אקמוטו ואחמד יאסין שוחררו.

מאיר אינדור :

צדקת. שמייר היה שר החוץ.

איילת שקד :

אני אספר לכם איך נולדה הצעת החוק הזאת. חברות הכנסת סטרוק, חבר הכנסת אלקין, חבר הכנסת יריב לוי – שהיה אז במקור אצל המשפחות שעוד לא היו שכנות – ואני דיברנו על מה אפשר לעשות לאחר החטיפה. חשבנו שלחזריר את משוחרי שליט כלל, זה شيئا אסטרטגי ועובדת שאחננו וואים שצדקנו כי זה דבר מאוד מאד כואב לחמאס. בכל הדרישות שלהם הם דורשים לשחרר את אלה שהחזרנו לכלא. שמחנו לגלוות משרד המשפטים בחכמתו הרבה הכניס לסייעי השחרור תנאים שמאפשרים להחזיר אותם לכלא אבל אי אפשר היה להחזיר את כולם אלא רק להזכיר באופן סלקטיבי פר התנאות אינדיידואליות של אסור זה או אחר. אנחנו חשבים וסבירים שאם ארגוני הטrror – למרות שאחננו וואים ביום האחרון שהיינו זה לא מה שמנחה אותם – ידעו שכחטיפה מחזירה לכלא את כל מי ששוחרר עד היום, החטיפות האלה לא ישתלמו. אני מסכימה עם חבר הכנסת פיגלין שלא היינו צריכים להגיע לנצח הזה ומשנות ה-80 אנחנו נמצאים במצב הזה בעל כוורתנו, אבל מכיוון שאחננו חיים את המציאות ובמציאות זה לא אני חושבת שאייזחו ראש ממשלה כזה או אחר לא ישחרר. בנימין נתניהו שבאמת כתוב על זה ספרים רבים, על נגד שחרור חוטפים, בסוף מצא את עצמו עוזה את אחת העשויות הגורעות ביותר. אני לא בוטחת באך ראש ממשלה ולכך אני חושבת שזה כן אייזחו סוג של הרתעה משמעותית מול ארגוני הטrror שהם ידעו שככל האיסירים שוחררו עד היום, יכולם באופן גורף להיכנס בחזרה לכלא.

היי"ר זאב אלקין :

תודה רבה. נסים זאב.

נסים זאב :

אדוני היושב ראש, מהניסיון שיש לנו – לא הרבה, רק 15 או 16 שנים בכנסת – אני זוכר שבעזמנו החקילה הממשלה, בתקופתו של שרון, להגביל את מספר השירותים ל-18 אבל הנה יום אחד מצאנו את עצמנו עם ממשלה מورחת עם 26 ופיאלו 30 שירותים, בן ירבו. משנים את החוק בהתאם לצרכים. תגידו, אתם חיים באשליות? אם עכשו נביא איזו חקיקה ולא משנה איזה סוג של חקיקה, וחלילה וחס יהיה מצב של חטיפה של חיילים, אז ראש הממשלה באמת יש מגנד ויחשוב שאין צורך לשנות את החוקה? אני אומר לך שבמקרה כזה מחר בבוקר יש לנו את החוקה.

איילת שקד :

לא. זה כלי בידיהם של ראש הממשלה לאיים על ארגון טrror.

נסים זאב :

אם זה כלי, זה פשוט לעשות משחק מאותו כלי. אני לא מאמין לראש הממשלה. אם את שואלת אותי, הוא לא יעמוד בלחצים.

איילת שקד :

לכן אנחנו כאן.

יריב לוי :

יהיה יותר קשה.

נסים זאב:

יהיה יותר ביוזון כי ראש הממשלה ישב על הברכיהם כדי להביא את החוק ואת שינוי החוק.

איילת שקד:

חברת הכנסת סטרוק, אלקין, לוין ואני, אנחנו נdag שמשוחרי שליט לא יצא ממהכלא. זה התפקיד שלנו במובן מסוים. אנחנו עוקבים אחרי זה ונdag שהם לא יצא ממהכלא.

נסים זאב:

אני אומר לך במה אני מאמין. יכול להיות שאני אצביע בעד אבל אני רק אומר לך שאני מכיר את המציאותות.

אדוני, מה בעצם קורה? אומרים שמוציאים את הסמכות מהממשלה אבל לא מהשליחים שלה. זאת אומרת, יש נציג לראש הממשלה, יש נציג לשירות הביטחון ואלה הנציגים שבעצם אומרים לא חנינה אבל שחרור בלי חנינה.

היו"ר זאב אלקין:

לא.

נסים זאב:

זה מה שקרה בפועל.

היו"ר זאב אלקין:

זה לא החוק. הוועדה הזאת היא ועדת מחזירה ולא ועדת משחררת.

נסים זאב:

אני מבין, אבל אדוני נאמר בסעיף מפורשות שזו היא הוועדה המוסמכת.

היו"ר זאב אלקין:

היא מוסמכת להחזיר במקרה של מסלול החזרה הוא פרטוני. לפי החוק הזה לממשלה יש סמכות להחליט שכל מי שהוא שחררה בעסקה הזאת, כולן חוזרים ולא משנה מה הם עושים. היא יכולה להפעיל מסלול קבוצתי כהחלטה ממשלה. הממשלה ש החליטה לשחרר, היא גם החליטה להחזיר בדיק בצוותה שתיאר חבר הכנסת פיגילון. מי שהצמידו לו אקדח לרקה יכול לחזור בו. או לחילופין, אם היא לא רוצה להחזיר את כולן אלא פשוט להתעקש על התנהגות מסוימת, אותה ועדי תחילית כמו שזה קורה היום. הסעיף הזה של הוועדה הוא בפועל מה שפועל היום. אני לא רציתי לחסום את האופציה הזאת, להחזיר רק חלק, אבל החידוש של הצעת החוק הזאת מאפשר לממשלה להחזיר את כולן. זה מה שלא מתקיים היום.

נסים זאב:

קיבلت.

דבר נוסף. אני חשב שההצעה את הסמכות מהנשיא, זאת טעות ואני אומר לך למה. בסופו של דבר גם אם מישחו חשב שהוא בובה – אני לא יודע מי יותר בובה. אני אומר לך אדוני שיש אנשים שהם אפילו במעמד של שרים, ואני לא יודע אם לא בובות של המנכ"ל שלהם ושל העובדים המקצועיים שלהם. אנחנו יודעים איך המערכת עובדת. לא כל אחד עם סמכות יודע להפעיל את הסמכות שלו ולהשתמש בה, כולל ראש הממשלה. תשאל אותו אם הוא מתייעץ לפעם. אני אומר לך שכאשר יש לך עוד מוחסום של נשיא – ואני לא מכיר נשיאים בובות ואני אגיד לך למה, כי אני לא חשב שהנשיא הנבחר הוא בובה ולא הנשיא הנוכחי. יש להם עדויות ואני חשב שזה עוד סיכון ועוד תקופה למחשבה שלנו ושהאננו חשוב.

היו"ר זאב אלקין:

לכן אמרתי שם הנשיא הנבחר היה מተנגד, היתי שוקל את זה.

נסים זאב:

אני חשב שהזיה ביזיון להוציא את הסמכות בלי שום סיבה, רק כדי להראות אנחנו עושים משהו ושרוצים לחדש כאן משהו. לא מחדשים כאן שום דבר. אני חשב שהזיה כן נכוון להשאיר את הנשיא לקבל החלטה ואדרבה, שהוא ישתמש בסמכות שלו לומר לפעם לא, שהזיה לא נראה לו, או לבקש שייתנו לו עוד תקופת מחשבה.

מיכל צוק שפיר:

אפשר להסביר בשם בית הנשיא?

היו"ר זאב אלקין:

לא. כרגע הנשיא הנבחר עוד לא נכנס לסמכותו.

מיכל צוק שפיר:

יש את מוסד הנשיאות ואני מבקשת לומר את עמדתו.

היו"ר זאב אלקין:

כשייה נשיא נבחר בתפקידו.

מיכל צוק שפיר:

גם היום יש נשיא.

היו"ר זאב אלקין:

נכון, יש היום נשיא.

¹
מיכל צוק שפיר:

אני רוצה בבקשתו לתת את עמדת בית הנשיא. לבית הנשיא יש מעמד.

היו"ר זאב אלקין:

זכותי לאפשר לך לדבר או לא.

נסים זאב:

אני רוצה לדעת מה עמדת בית הנשיא. זכותי לשמעו מה עמדת בית הנשיא או לא? אני שמעתי כאן שבית הנשיא החליט לוותר. אני רוצה לדעת אם זה נכון או לא.

מיכל צוק שפיר:

ممוש לא.

נסים זאב:

אני רוצה לדעת אם זה נכון.

היו"ר זאב אלקין:

אמרתי לך. כרגע הנציגה כאן מייצגת את בית הנשיא שהוא תחת סמכותו של הנשיא המכון היום.

מיכל צוק שפיר:

יש מעמד למוסד כשלעצמם.

מאיר אינדור:

נסים, אתה לא מבין מה קורה.

נסים זאב:

אני יודע מה קורה.

מאיר אינדור:

גם אני יודע מה קורה. זה המڪזוע שלי.

נסים זאב:

לא צריך להיות כל כך מڪזוע כדי להבין שלפעמים אתה טועה.

מאיר אינדור:

יכול להיות שאני טועה, אבל אתה לא מבין מה קורה.

היו"ר זאב אלקין:

חברת הכנסת אורית סטרוק, בבקשת.

אורית סטרוק:

תודה. כמו שיזמה את החזרת המחבלים הכלא, מבחןתי כל הדיוון הזה היה שווה כדי לשמעו ממש,امي, שבעצם הлик השחרור של משוחררי הפעימות הוא לא שונה מהליך השחרור של מחייב שליט. משוחררי שליט.

אני כן רוצה לבקש לדעת. עד שיזמנו את המהלך בעקבות החטיפה והחזרה הסיטוניות הכלא, למקרה האופציוני הזה לא מומשה כפי שהייתה צריכה להיות ממומשת. הראיה שפתחות נולדו 54 שאפשר להחזיר אותן.AMI אמרה כאן עכשו שלאורך כל התקופה החזירו רק שישה.

איילת שקד:

ישראל, הרוצח של ברוך מזורי, השב"כ לא ידע שהוא לא בסדר?

אורית סטרוק:

אני רוצה לדעת, ואני חושבת שחשיבות שכולנו נדע.

היו"ר זאב אלקין:

כאשר משרד המשפטים ידבר, הוא יענה לך.

אורית סטרוק:

האם בקרב משוחררי הפעימות יש כאלה שהפכו את תנאי השחרור.

היו"ר זאב אלקין:

תזרזzi.

אורית סטרוק:

עוד לא אמרתי מה דעתך לגבי החוק. אני לא רוצה לחזור על מה שאמר נסים לגבי חלוקת זמן דיבור, אבל תן קצט.

דווקא בಗל זה, דווקא בגלל התנהלות השערוריית הזאת של הממשלה על אגיפה השוננים, על שליחיה השוננים, שלא ניצלה עד עכשיו את מה שיכלה הייתה לנצל, ובאמת צודקת אילת שתיכן שהיינו מצלים את החיים של ברוך מורה ועובד חיים של אנשים אחרים אם היכולות האלה היו ממומשותUPI בפי צורך, ועכשו בעצם הימים האלה אני משוכנעת חלק מהמשוחרים של הפעימות, אפשר היה להחזיר אותם לכלא ולא החיזרו. דווקא בגלל כל מה שנאמר כאן על זה שבאמת הממשלה – ואני מסכימה – שתיכנע לחץ ציבורי כמו שהיה בתגובה של קמפיין שליט תרצה לשחרר, מה שקרה זה שהיא ת策רך לשנות את החוק הזה והיא ת策רך לעבור דרך הכנסת. בעניין הזה החוק הוא דומה לחוק משאל עם שקידמו כאן, גם כן פחות או יותר באותו פורום של חברי הכנסת שככל ענינו הוא ליצר עוד גוראה, עוד שליקעס, ועוד מסנת, עוד איזושהי מערכת שהממשלה חייבת לעבור אותה לפני שהיא תחליט לצעד הנפשע הזה של שחרור מחבלים כי ברורשמי שיעמוד מולנו ויראה את החוק הזה יגיד שהוא לא רוצה שישחררו לפי החוק הזה אלא הוא רוצה שישחררו בכלל ולבן הוא ידרוש שחרור בכלל אבל צריך יהיה לעבור דרך דרך הכנסת כדי לבטל את זה.

אני מסכימה שהעיקר הוא מה עשו הממשלה אבל גם כניסה לכנסת יש מה לומר ولكن אני מהיוזמים של הצעת החוק.

היו"ר זאב אלקין:

תודה רבה. ישראל.

ישראל חסן:

אני שמעו כאן את הדיוון ואני חשב שיש כאן ניסיון אמיתי לתת איששו פתרון לאיזושהי בעיה ולבעה קוראים החטיפות והתנהלות המהיגות שלנו. אלה שתי הבעויות. אני חשב שהמנגנון שאותם מציעים כאן הוא מנגן שבצורה כזו או אחרת יהפוך להיות ניצחון לטורור ואני רוצה להסביר את עצמי בשנית ורביע.

טורור אין שום מטרה להכריע אותנו. אין לו שום מטרה ואין לו שום יכולת להכריע אותנו צבאיות. הוא צריך לערער על אושיות המשל, על אושיות הרכבים של החברה, על כל הסולם והסדר שאחננו בונים אותו. תראו, אין לנו עסק עם הצד פסיבי שאחננו יוצרים משחו והצד השני יושב ואומר שהוא מקבל, זאת גורה ממשמים. הצד השני, ברגע שהוא יפעל בעניין הזה, בסופו של דבר הוא יכפה علينا לקעקע את מה שיצרנו. אני חשב שאותם מציעים כאן כל שבעיני הוא לא רלוונטי לבעה. הבעיה היא הערכיהם אצלנו. הבעיה היא היכולת שלנו לעמוד בrama הערכית כי את החוק הזה, אם עכשו אני הייתי הצד השני, זה היה תנאי הרាលון שלי - אתה תשחרר לי אותו בחניתה.

אורית סטרוק:

לכן זה חייב לעבור דרך הכנסת.

ישראל חסן:

בסדר. הוא עברו. שלא תהיה לך טעות, הוא עברו.

איילת שקד:

הוא לא עברו. בכנסת הזאת יש רוב מוחלט נגד שחרור אסירים. גם הממשלה.

ישראל חסן :

אלית, תקשיבי. לפעמים אסור לשים לעצמנו רף שאנחנו לא בטוחים שנעבור אותו. אני אומר לך כי מה שיעמוד כנגד בכנסת, זאת אותה החלטה של ממשלה שרוצה לעשות את זה. את בסרטך אתם שמים כאן רף שהוא בא למקום טוב ולפי דעתו הוא רק יצליח אותנו. לטעמי הוא יצליח אותנו. לטעמי הוא ייתן ניצחון לטורר. אי אפשר להחליף את הערכים. חקיקה לא תחליף ערכים. ברגע שיש לך מנהיגות רופסת, חקיקה לא תחליף ערכים.

היי"ר זאב אלקין :

אבל זה למעשה נכון לגבי כל חוק שעובר בכנסת.

ישראל חסן :

לא. לא כל חוק הוא ברמה של ערכים.

היי"ר זאב אלקין :

תודה. מאיר, דקה.

מאיר אינדור :

בכל חקיקה זה לעטס. עוד לעטס ועוד טליי ועוד טליי. כך זה בכל חוק. אני רוצה להציג ממד נוסף. יש כאן נשים שכיהנו בגופים למען צדק לנפגעי אלימות מינית נשית. יש עשרה ארגונים שעוסקים בכך. אני רוצה שלנגד עיניכם יהיו משפחות שכולות לשושבות בבית, אפילו אין להן כוח לבוא לדיוונים, וחן פגעות מפני שהמחבל האיש שלהן שוחרר. זה נזק פסיכולוגי והוא יושב כמשקע מעבר לכותרות.

בוזדי שזה טליי על טליי. אם המנגנון הזה בא לעשותו איזשהו צמצום אלה שנמצאים בחוץ, הרווחנו. אני כלחום שנפצע במלחמות ישראל, שבילי כל מוחבל בכלל.

היי"ר זאב אלקין :

מאיר, הסתיימה הדקה. השורה התחתונה. מה העמדה שלכם?

מאיר אינדור :

אני מבקש להכנס את נושא הבדיקה. יש לי את כל הנימוקים המשפטיים שיוכלים לשכנע אתכם אבל מוקוצר הזמן לא אעשה זאת עכשו. זה מאד יהיה חשוב.

היי"ר זאב אלקין :

רבים. שלוש דקות.

אורית סטרוק :

בוא נתחיל עם כל התנאים. למה לא הכנסתם אותם חוזה לכלא?

מרב מיכאלי :

קודם כל, אני מודה למאיר שעשה את ההשווואה לנפגעי תקיפה מינית וייעדו כאן גם חברות הכנסת שקד וגם מנכ"לית משרד המשפטים שראינו אך לפני שבוע בועדת החוקה, בחוק של אלית, שרוצה לא לאפשר שחרור לפניה תקיפה. בKİצ'ר, החמרת השחרור אם בכלל וחניתה על פשעים חמורים מאוד. מדובר בנפגעות ונפגעי תקיפה מינית. ההקשר היה ברור. מדובר בבדיקה על נפגעי עבירה ועל המשפחות של נפגעי העבירה ועל המשפחות של נרצחים. דוגמא מהמקום הזה, אין מה לעשות, אנחנו חברה שצריכה לשמור על איזונים ואני מתחברת לדבריו של ישראל. כל הזמן יש חשווה של היסטוריה. המונח הצעות חוק שmagiuot כל הזמן לשולחן הכנסת, במיוחד בכנס האחרון, מושדרות תחשוה של היסטוריה, שמדינה ישראל רק מחפשת איפה היא תסתיים עוד פרצה ווד פרצה.

אנחנו לא סומכים מספיק על עצמנו, על המערכת שלנו. ברוך השם עם כל הקשיים אנחנו מתמודדים מאוד בהצלחה, עם הטרור שניצב לפתחנו ולפעמים הוא מאוד גרווע ומאוד מאיים, אבל האופן שבו אנחנו כל הזמן מאבדים עשתונות ומחפשים איך נחמיר את הענישה פה ונחמיר את הענישה פה, ובמקרים שהם שניוי המבנה הkonstituציוני שלנו, שזה דבר שהוא פוגע לנו לטוחה ארוך והוא מעורר את היציבות השלטונית של מדינת ישראל. אתם הגדתם כאן את חוק המשילות. זה מעורר את היציבות השלטונית, זה מעורר את הסדר הציבורי במובנים עמוקים ביותר וזה לא באמת נדרש.

אני מתנגדת לשחרור אסירים. אני אגיד אחרת. אני מתנגדת לשחרור אסירים, מחבלים ושלא מחבלים שלא במסגרת הסכם שלום. במסגרת הסכם שלום, זה הדבר הכי חשוב או לפחות אחד הכי חשוב שיש לעשות. שלא במסגרת הסכם, זה דבר מזיך בצורה בלתי רגילה לכל הצדדים. הממשלה הזאת לכער עשתה זילות לשחרור אסירים. זה כן דבר שגים ממשלו קודמות עשו וגם ממשלו הנחשבות לפחות מהשמאל, אבל הממשלה הזאת עשתה בזו זילות עצומה ולכן זה חלק מהסיבה להיסטוריה הזאת. מי שি�לם את המחיר הזה, זה רק אנחנו. לא חמס, לא חיזבאללה, גם לא הפט"ח אלא רק אנחנו.

לכן אני מפצרה בחברי וחברות הוועדה לא להצביע בעד החוק הזה.

היי"ר זאב אלקין:

תודה רבה. הבhurst את עמדתך. כידוע בסיעת שלך יש גם אנשים שחוובים אחרת, אבל זאת בהחלט זכותך.

אני מודה לכל חברי הכנסת. אני מודה ליוועצת המשפטית של הוועדה על ההכנה של הנוסח לקריאת ראשונה. כਮון לקריאות קריאה שנייה ושלישית אנחנו ממשיך - בהנחה שהוועדה תאשר את זה – בהידברות מול הממשלה לגבי הפרטים שעדיין נשארו פתוחים.

אני מביא את החוק כפי שהוקרא להצעה. אני מביא את החוק להצעה בקריאת הראשונה. מי بعد?

הצבעה

بعد – רוב

נגד – מיעוט

הצעת החוק אושרה

היי"ר זאב אלקין:

תודה רבה. הצעת החוק אושרה.

הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 13:00.